

C_2020095SK.01000701.xml
23.3.2020

SK

Úradný vestník Európskej únie

C 95/7

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 13. augusta 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-610/19)

(2020/C 95/06)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1.

Sú vnútroštátny právny výklad a vnútroštátna prax, podľa ktorých v prípade, ak sú splnené hmotnoprávne požiadavky práva na odpočítanie dane, nestačí len mať faktúru, ktorej obsah spĺňa požiadavky uvedené v článku 226 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (1), ale zdaniteľná osoba na to, aby bola oprávnená uplatniť právo na odpočítanie dane na základe predmetnej faktúry, musí mať navyše doplňujúce listinné dôkazy, ktoré nielenže musia byť v súlade s ustanoveniami tejto smernice, ale tiež musia zodpovedať zásadám vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa účtovníctva a osobitným predpisom týkajúcim sa listinných dôkazov, a podľa ktorých sa od každého z členov reazca vyžaduje, aby si spomenul a zhodne opísal každý detail ekonomickej transakcie, ktorá je založená na uvedených listinných dôkazoch, v súlade s článkom 168 písm. a) a článkom 178 písm. a) smernice Rady 2006/112 v spojení s článkom 220 písm. a) a článkom 226 tejto smernice a so zásadou efektivity?

2.

Sú vnútroštátny právny výklad a vnútroštátna prax, podľa ktorých má v prípade reazovej transakcie – bez ohľadu na akúkoľvek inú okolnosť – len z dôvodu, že ide o transakciu tohto typu, každý z členov reazca povinnosť overiť prvky ekonomickej transakcie uskutočnenej týmito

členmi a povinnosť vyvodiť z tohto overenia dôsledky vo vzťahu k zdaniteľnej osobe, ktorá sa nachádza na ďalšom článku rezidenta, a zdaniteľnej osobe sa neprizná právo na [odpočítanie DPH] s odôvodnením, že vytvorenie rezidenta – ktoré síce vnútroštátna právna úprava nezakazuje – nebolo z ekonomického hľadiska [náležite] odôvodnené, v súlade s ustanoveniami smernice 2006/112 týkajúcimi sa [odpočítania DPH] a so zásadami daňovej neutrality a efektivity? Možno za týchto okolností v prípade rezidovanej transakcie v rámci skúmania objektívnych okolností, ktoré môžu odôvodniť nepriznanie práva [na odpočítanie DPH], pri určovaní a hodnotení relevantnosti a dôkaznej sily dôkazov, na ktorých spočíva nepriznanie práva na odpočítanie DPH, uplatniť jedine ustanovenia smernice 2006/112 a vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa odpočítania dane ako hmotnoprávne normy, ktoré spresňujú relevantné skutočnosti týkajúce sa vymedzenia skutkového rámca, alebo sa majú ako osobitné normy uplatniť aj ústavné predpisy dotknutého členského štátu?

3.

Sú vnútroštátny právny výklad a vnútroštátna prax, podľa ktorých sa zdaniteľnej osobe, ktorá používa tovar na účely svojich zdaniteľných transakcií v členskom štáte, v ktorom ich uskutočňuje, a ktorá má faktúru zodpovedajúcu smernici 2006/112, neprizná právo [na odpočítanie DPH] s odôvodnením, že nevie o všetkých prvkoch [transakcie] uskutočnenej členmi rezidenta, alebo na základe okolností súvisiacich s členmi rezidenta, ktorí predchádzajú subjektu, ktorý vystavil faktúru, a na ktoré zdaniteľná osoba z dôvodov, ktoré s ňou nesúvisia, nemohla mať nijaký vplyv, a právo na [odpočítanie DPH] sa podmieni požiadavkou, aby si zdaniteľná osoba v rámci opatrení, ktoré od nej možno rozumne očakáva, splnila všeobecnú overovaciu povinnosť, ktorú treba splniť nielen pred uzatvorením zmluvy, ale aj počas plnenia zmluvy a dokonca aj po jej splnení, v súlade s ustanoveniami smernice 2006/112 týkajúcimi sa [odpočítania DPH] a so zásadami daňovej neutrality a efektivity? Je zdaniteľná osoba za týchto okolností povinná neuplatniť právo na [odpočítanie DPH], ak v súvislosti s ktorýmkoľvek prvkom ekonomickej transakcie uvedenej vo faktúre po uzatvorení zmluvy alebo počas plnenia zmluvy alebo po jej splnení zistí nejakú nezrovnalosť alebo sa dozvie o okolnosti, ktoré majú podľa praxe daňového orgánu za následok nepriznanie práva na [odpočítanie DPH]?

4.

Je daňový orgán vzhľadom na ustanovenia smernice 2006/112 týkajúce sa [odpočítania DPH] a zásadu efektivity povinný špecifikovať, v čom spočíva daňový podvod? Je primeraný postup daňového orgánu, podľa ktorého sa chyby a nezrovnalosti, ktoré nemajú náležitú príčinu súvislosť s právom na [odpočítanie DPH] a ktorých sa dopustili členovia rezidenta, považujú za dôkaz o daňovom podvode, pričom na tento účel daňový orgán uvádza, že vzhľadom na to, že uvedené chyby a nezrovnalosti spôsobili, že obsah faktúry je nepravdepodobný, zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť o daňovom podvode? V prípade, ak došlo k daňovému podvodu, odôvodňuje táto okolnosť, aby sa od zdaniteľnej osoby vyžadovalo, aby uskutočnila overenie, ktorého rozsah, miera podrobnosti a dosah boli opísané vyššie, alebo táto povinnosť ide nad rámec toho, čo vyžaduje zásada efektivity?

5.

Je primeraná sankcia, ktorá má za následok nepriznanie práva [na odpočítanie DPH] a ktorá spočíva v povinnosti zaplatiť daňový pokutu rovnajúcu sa 200 % daňového nedoplatku, ak štátnej pokladnici nevznikla nijaká škoda, ktorá by priamo súvisela s právom zdaniteľnej osoby [na odpočítanie DPH]? Možno konštatovať existenciu niektorej z okolností, ktoré sú uvedené v § 170 ods. 1 tretej vete az adózás rendjér?l szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon ?. XCII z roku 2003 o všeobecnom daňovom konaní, ďalej len „LPGT“), ak zdaniteľná osoba predložila daňovému orgánu všetky listiny, ktoré mala k dispozícii, a do svojho daňového priznania zahrnula svoje

vystavené faktúry?

6.

V prípade, ak na základe odpovedí na položené prejudiciálne otázky možno konštatovať, že výklad vnútroštátneho právneho predpisu uplatňovaný od vydania uznesenia z 10. novembra 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), a prax zavedená na základe neho nie sú v súlade s ustanoveniami smernice 2006/112 týkajúcimi sa [odpočítania DPH], a vzhľadom na to, že prvostupňový súd nemôže predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie vo všetkých veciach návrh na začatie prejudiciálneho konania, možno sa na základe článku 47 Charty základných práv domnievať, že právo zdaniteľných osôb podať žalobu o náhradu škody im zaručuje právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces uznané v tomto článku. Možno za týchto okolností dospieť k záveru, že výber formy rozhodnutia vydaného vo veci Signum Alfa Sped znamená, že táto otázka už bola upravená právom Spoločenstva a objasnená judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie a že v dôsledku toho bola zodpovedaná, alebo znamená, že vzhľadom na to, že sa začalo nové konanie, táto otázka nebola úplne objasnená a v dôsledku toho bolo stále potrebné požiadať Súdny dvor, aby vydal prejudiciálne rozhodnutie.

(1) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).